

בְּכַל סְרֻוּאֵי שִׁירִים מַחְצֵר הַכֹּלֵא

תפילת האסיר

אֲדֹנָי, חוֹמוֹת הַכֹּלֵא
אֲנִי מִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ בְּחֵרוֹק צַפְרָנִים
מְרוֹצֵץ אֶת רֵאשֵׁי עַל הַסּוֹרֵג.
אֶתָּה שׁוֹמֵר עָלַי מִהָעוֹלָם
אֲיַנְנִי רְאוּי לּוֹ.
גַּם כֵּאֵן תִּקְוֶעַ רְסִיס שָׁמַיִם בְּלִבִּי
וְצַפּוֹר יִרְדֶּה לְלַקֵּט פְּרוּר שֶׁל חֶסֶד בֵּין הַפְּרָחִים.
מָה לִּי בַּחוּץ בְּמִרְחֵב הַכְּבִיר
מָה לִּי וְלֹאֶפֶק, לְצַחוֹק הַיְלָדִים, לְמַגֵּעַ הָאֲגָבִי
לְשִׁמְלוֹת עַל יְרֵכֵי הַנְּשִׁים.
אֲנִי מְעַדִּיף אֶת חֲבוּק הַמּוֹת שֶׁל הַבְּדִידוֹת הַמְּכַר לִי
עַל פְּנֵי צְלִיפַת הַשּׁוֹט מְעַרְפֵּן שֶׁל הַבְּרִיּוֹת,
כְּדֵי שְׁלֹא אֲשַׁחִית אֶת הָעוֹלָם בְּמַגַּע יָדֵי
חֲסָרוֹת הָאֲמוּנָה
עֲשֵׂה אֶת לִבִּי לְחֹדֵר לֹלֵא דֶלֶת
אֲגִישׁ אֶת אֲזֹנֵי אֵל הַמְּשַׁקּוֹף
רוֹצֵעַ אֶת חֲלוֹמוֹתַי אֲנִי לוֹחֵשׁ
אֶהְבֵּתִי אֶת עֲוֹנֵי
אֵל תִּקְשִׁיב

תפילת הפרפר בחצר הכלא

אֲדֹנָי, עוֹלָם מְלֵא רֵיחוֹת
עוֹר לְקוֹל, מְלֵבֵד לְלַחִישַׁת הַטֵּל.
בְּקַעְתִּי עִם שַׁחַר וְאֲמוֹת הַלְּיָלָה

איני יודע את פשר החשכה ואני ירא אותה מאוד
מנסה לאגר בכנפי את השמש, לשעות האפלה.
גלמי ראה, האינה?
תן לי יום

תא העינויים

ואיני מודה אלא באהבתך
אני חוטא, אך איני פושע
יחליץ לבי מכלוב צלעותי השבור
כל המוצק בי נוזל.
נושם דם, אני מלעלע את שאריות מלותי,
והם לא שאלו לשמי.
ברק עיני: מכת חשמל
להכאיב להם מבעד פניהם המכסות.
איני מכיר את הקול שהשמיע גרוני
אבל יודע היטב את נשיכת השוט בכפור.
מי שנולד לתפת הלילה
לעולם לא יצא לחפשי בזריחת השמש,
איני מזהה את משמעותן של המלים.
אדוני, אדע אותך בכל שפה
היוצאת בין שפתי הקרועות.

שבר הזכוכית

בשבר הזכוכית עולה ירח
ופתאום פני.
הלילה מציר את דיוקני על קיר התא
מחר אצא.
האם יפיר אותי אור היום

וּלְעוֹלָם דָּבַק בִּי צֶלֶל, בְּשִׁמְשָׁה הַצְּמוּדָה לְרֹאשִׁי.
אֵלֹהִי, אֲנִי מִכִּיר אֶת קוֹלְךָ בְּצִלְצוֹל הַסּוּרְג
בְּשָׂרִיקַת הָרוּחַ מִבְּעַד לְדִלְתוֹת
בְּקוֹלֵי הַמְהַרְהֵד בְּקִירוֹת הָעֵבִים
אָמַר שִׁישָׁךְ גַּם בְּהַמְלַת הַשּׁוּק
צַעֲקוֹת הַכְּבִישִׁים, נְשִׁיקַת הָאֶפֶק.
מָחַר אֲנִי יוֹצֵא חֲנָם
וְאִיךָ תִּשָּׂא אוֹתִי הָאֲדָמָה
בְּחִבּוּקָה הָאֲדִישׁ
מִמַּגַּע הָאֶבֶן אֶל מַגַּע הָאֶבֶן בִּידֵי הַבָּשָׂר.
אֶדְרָגִי, אֲנִי יִרְא אוֹתְךָ מִכָּל
וְיֹתֵר אֶת מַגְעוֹ שֶׁל הָעוֹלָם.
תֵּן לִי אֶת שְׁמִי מִחֲדָשׁ
בְּקוֹלְךָ שֶׁל נֶפֶשׁ אַחֲרֵת הַקּוֹרֵאת לִי
לְעוֹלָם לֹא אֶחְדַּל מִקְרֵא בְּכָל גּוֹפֵי אֶת שְׁמֶךָ.
הָרוּחַ פּוֹרַחַת מִן הַגּוֹרֶף
בְּשִׁבְרֵי הַזְּכוּכִית